

slutningen i denne Samling. Jeg veed ikke noget Nyt at anføre hertil. Jeg har allerede tidligere gjentagne Gange gjort opmærksom paa, at jeg antager, at man ved at udflyde Bestemelsen til næste Samling for det Første vilde komme til at bygge dyrere og for det Andet neppe vilde kunne fuldende Bygningen saa tidligt, som naar man allerede nu tog Beslutningen. Dersom Loven vedtages nu, kan Ministeren med fuld Sikkerhed forhandle med de forskjellige Entreprenører, der maatte gøre Tilbud; men det er urimeligt, naar man kun har en aldeles ubestemt Chance for, om overhovedet Lovforslaget om disse Jernbaneanlæg vil blive vedtaget, da at vente, at Entreprenører, og netop solide Entreprenører, paa Forhaand skulde melde sig til Arbejdet. Umuligt er det da for Regjeringen nærmere at gaae ind paa Forholdene, og umuligt er det for Regjeringen at kunne foretage disse Forarbejder, hvis Foretagelse i rette Tid ganske overordentligt vilde fremme selve Arbejds Udførelse; jeg vil blot nævne Expropriationen. Med dette Lovforslag ihænde som Lov vil der — skjøndt jeg ikke kan disponere over Pengebeløbet førend efter den 1ste April 1869 — aldeles Intet være til Hinder for, at Forberedelserne dertil ligesuldt kunne foretages førend denne Tid, saaledes at Arbejdet kan begynde den 1ste April 1869; men jeg vil henstille til det ærede Medlem nærmere at angive, hvorledes det skulde være muligt at begynde paa Arbejdet den 1ste April 1869, selv om Rigsdagen i næste Samling vilde bevilge mig Jernbaneanlægene og Pengene med til Anvendelse i det følgende Finantsaar. Jeg troer i Virkeligheden, at dette er fuldstændig umuligt; man vilde i mine Tanker komme til at tabe Tid, og man vilde ogsaa efter min Overbeviisning komme til at tabe Penge derved. Ogsaa her vil jeg gjentage de Ord, som jeg tidligere har brugt, at det forekommer mig at være tilbøielig at gaae af Veien for uforudsete og uforudseelige Eventualiteter, naar de virkelig ere der, men at der ikke er nogen Grund til at udsætte at tage en fornuftig Beslutning, naar der ikke er nogen bestemt Udsigt til, at saadanne Eventualiteter ville indtræffe. Jeg troer ikke, at det vil være vanskeligt for mig at godtgjøre for det ærede

Medlem — jeg ønsker ikke at komme ind paa en udførlig Undersøgelse af dette Spørgsmaal her i Salen —, naar han engang vilde stænke mig Opmærksomhed, at en saadan Forhasten med Contractors Afslutning allerede har været os meget kostbar.

Til det ærede Medlem for Aalborg Amts 1ste Valgkreds (Zahle), som særlig anbefalede de lette, smalsporede Baner, maa jeg rette den Bemærkning, at efter min Overbeviisning er Besparselsen ved at bygge Banerne smalsporede meget lille og staaer ingeniunde i Forhold til den meget betydelige Betsværing af Driften ved at skulle omlade Godset. Tilveiebringelsen af Midlerne til Bygning af Jernbanerne bliver jo Finantsministerens Sag, og den Bemærkning, som det ærede Medlem rettede til mig i saa Henseende, maa jeg altsaa lade gaae videre, for at den kan naae rette Vedkommende.

Formanden: Det ærede Medlem for Ribe Amts 4de Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Fermansen: Jeg skal blot gjøre den korte Bemærkning ligeoverfor den høitærede Indenrigsminister, at jeg ganske vist ikke har overseet, at der er fastsat en vis Pengesum, men jeg har ikke troet at kunne finde en tilstrækkelig Betyrsggelse deri, eller nogen afgjort Hindring for, at Regjeringen, naar den forresten ansaae sig berettiget til at raade over Banens Retning, kunde bygge denne fra Vestle til et eller andet Punkt paa Vestbanen. Efter den høitærede Indenrigsministers aabne Udtalelse, hvorfor jeg maa takke ham, er det min bestemte Overbeviisning, at han ikke vil begynde paa at bygge Banen uden at give Rigsdagen Leilighed til at tage den endelige Beslutning om sammes Retning, men af Hensyn til, at vi naturligviis ikke vide, hvem der er Indenrigsminister, naar denne Beslutning skal træde i Kraft, anseer jeg det for aldeles fornødent, at vi faae det fastsat i Loven med klare Ord.

Udler: Skjøndt jeg i mange Punkter er enig med den høitærede Indenrigsminister, og